

Zbyněk Havlín, Paulina Skavova, Ivana Štenclová **TYPOLOGIE TRIÁDY**

Galerie U Bílého jednorožce v Klatovech

13. 9. – 22. 11. 2015, vernisáž 12. 9. 2015 od 15:00

Výstava Typologie triády přináší poutavý průřez tvorbou tří pozoruhodných osobností současné umělecké scény – výtvarníka Zbyňka Havlína (1976), sochařky Pauliny Skavové (1976) a malířky Ivany Štenclové (1980). Kromě příslušnosti k mladší umělecké generaci a faktu, že jsou absolventy Akademie výtvarných umění v Praze, je pojí zejména postmoderní koncepční přístup k výtvarné práci. V žánru dnešní přehodnocené figurace se jejich vize vyprofilovaly jako veskrze svébytné.

Zbyněk Havlín (AVU v Praze: 1998-2000 Ateliér grafické tvorby prof. J. Lindovského; 2000-2004 Ateliér intermediální tvorby prof. M. Knížíka, od 2014 doktorské studium tamtéž) je tvůrcem, který ve svém vývoji dokázal vyzkoušet všechny možnosti volného pohybu mezi různými uměleckými médii, aby se v posledních letech vrátil k malířskému východisku. I v rámci klasického média si zachovává několik výrazových poloh, které sjednocuje jeho stav mysli. Plátna prezentovaná na aktuální výstavě se dají považovat za konceptuální obrazy. V určité fázi proces malby „vtáhne“ tvůrce však natolik do sebe, že koncept ustoupí „do druhého plánu“. Boj mezi rozumem a citem zůstává nerozřešen. Havlínova neochota k „radikálním řešením“ působí zvláštním uklidňujícím dojmem. Obrazy vynikají velkou upřímností a uceleností tvůrčí ideje. Autor se v nich s jemnou citlivostí dotýká sociálních a existenciálních témat, podaných s prvky nezáškodného humoru. Vede nás jako diváky k tomu, abychom zjemnili své vnímání a pokusili se o dekodování prvků, které nás svou absurditou a někdy až téměř surreálným nádechem nechávají v nejistotě.

Paulina Skavova (AVU v Praze: 1997-2002 Sochařský ateliér prof. K. Nepraše; 2002-2003 Ateliér intermediální tvorby prof. M. Knížíka) je jednou z těch vzácných současných autorek, které ve svém díle úspěšně a osobitě rozvíjejí tradici českého figurálního sochařství. Ač fundamentálně vychází z klasických archetypů a tradičních fabulací, přetváří je dle „obrazu svého“, transponuje je do nových a překvapivých kontextů. Její dílo je vizuálně silné, emotivně nabitě, mnohdy provokativní, ironicky zabarvené, prodchnuté kontrastujícími a nejednoznačně interpretovatelnými obsahy. Paulina Skavova emancipovaně zachycuje svou ženskou zkušenost v tomto světě. Sebereflexivní odkrývání různých aspektů pohledu na sebe, větší či menší odstup, humor, ironie a zapojení adorativních prvků do vnější skutečnosti tvoří základ jejího díla. Různá témata, která ji v běžném životě potkávají, přenáší do „křišťálového zámku“ vlastní mysli, a chtěně či nechtěně nám ukazuje svůj život v stylizované i naprosto nestylizované podobě.

Ivana Štenclová (AVU v Praze: 1999-2005, ateliér prof. J. Svobodové) je etablovanou a špičkovou autorkou, která významem a kvalitou své tvorby daleko přesahuje moravskoslezský region, kde žije a tvoří. Jako velkou přednost jejího díla vnímám skutečnost, že přes velmi výrazný prvek experimentace s výtvarnými technikami (pracuje injekčními stříkačkami, tuší, fixem, tavnou pistolí, ale také např. laserem, kterým perforuje plech, atd.), se její styl zásadněji nemění. Jeho podstatou

je obrovské výtvarné nadání, neobyčejná kresebná virtuosita, která jde ruku v ruce s tvůrčí pokorou a trpělivostí. Zatímco u řady autorů by technické finesy mohly vést jen k dekorativní samoučelnosti, u Štenclové je to zdůrazněný existenciální obsah (hluboký ponor do problematiky rodinných vztahů), rozehrávaný často ve více významových rovinách, který spolu s jedinečným zpracováním vytváří velmi osobní, celistvé a současně mimořádně silné poselství. Lze říci, že tvorba Ivany Štenclové se vyvíjí tím nejčistším a nejupřímnějším způsobem tak, jak se proměňuje její život.

Rea Michalová